

РУСКИИ НОВИНИ

ЗА РУСИНОХ У КРАЛЬОВИНІ ЮГОСЛАВІЇ

Въвежда също тиражи. Предлагат на рок 60 дни, и
пак рок 30 дни. За Америка и други краища дозаря рокне.

Підрядати в іншука письмо до Радянської України третіх посередників за адресу: „Руски Новини” Панкіровичі (Юго-Західний).

Большевики и земледелие.

У времі наїншій кризі земледілля мало шансі парсти у Німеччині, Молдові, Україні та інших союзних республіках СРСР. Але вони боялися втратити своє місце в світовій економіці. Тому вони погано поглядали на земельну реформу в Україні та в Росії. Але вони не зрозуміли, що земельна реформа в Україні та в Росії є не лише земельною реформою, а є і політичною реформою, яка вимагає земельної реформи в Україні та в Росії. Але вони не зрозуміли, що земельна реформа в Україні та в Росії є не лише земельною реформою, а є і політичною реформою, яка вимагає земельної реформи в Україні та в Росії.

«Колективни газдовства» —
— «КОЛГОСПИ».

— Был бы вітчизнене времё юду за тим, але ѿ землемісткы хасиць цо веңец машини. Уобще машини за большевикох то пайвејшия ствар, то іх бօг. Вони бы на тот способ єцели налкіндац конкурентыю Америки, а веңец затрен у себе дома моц землемісткок, котры су од природы пайскіши неприміте ч болшевізма. Прето налумпаки большевікі касираці приватас цркво па жем, үнічтожиці скре-ми малі парасткі газдовства, а напра-ваш пешкіс державны спахи трука, у ко-трех бы була жем цалого налапу. На та-ких величных газдовствах «акмектківх» лебіс «компесіох» шапкы бы ше робено з величіна и драгими машинами, котрих малки газдовства набавилі не годин. Па-расты бы на тих «компесіох» бүли лем-надійчаре, а зос шапуким бы үпрацьши и шицок хасен шагала бы большевіцкія Влада.

Да тут спой міш: винаду одніли большевики на сюжет зд векшини парасток жем и написали «холосип». Того одбране жеми од малих землевласників и правельщиков и державных стакилуков вонде большевики «колективизація». Почали вони то робиць 1929. року, кед на розказ іх диктатора Сталіна з Москви унічтожено мільйон окремих газдовств, когти маю. Є и поз мільйона гектарів жеми. 1930. запіцали большевики ўж 6 мільйонів парасток газдовства и 45 мільйонів гектарів жеми буши подзелені на п'ятки державни «колективизи» газдовства. Силкта то жем, терьо жеми

- Манипуляции

Тераз боляшевики, направивши шканде тута жем мүши о бейц роки ғолдым двераз төле, як тераз. А ла ше то по-сигтина, думаю шицко, якобин з машинами. Тих машинама треба баря вельсона их не можу віднайти у Европи, бо не мало ёзак, зважаючи на це, заснували другий план: Сцу мац свойю фабрику, которая буде виробляваць шыцкі потребы машины. Дацо з того уж зробили, на кемъ мож як весты. Пугачёўская фабрика у Ленінграду працви — хімія ще боляшевики — рочна 2600 трактороў. Американец Козлер будзе у Челябінску «найвекшую фабрику трактороў». Коло Харкова на Україні ёст фабрика, которая піраёби на рок 50.000 трактороў.

Цо врелза бодъитечицки «плак»?

Так рахуко и шашнрако большевики
Але план на паперу аробиц не чекою
а на юон и гавик випатра цага ртвар, кед
план треба зиводзкыц у жыногу зисци
Бо жыног плодзох на жесми ма скойс
тварди од Бога и ишироди постапен

закони котрих лиж засновані обидві не можуть. Таки один закон є єст і той, же чоловік спє да сам уживає право своєї роботи. І якщо тоді чоловік ще усміює да чи то баржей і лепше зробі, кел зна, же тога, що заробки будзе меньшого. То ще вона піччини интерес. То предизу майже всіх мері баш за земледілця. А у бопльшевицким «комієглинянні» земледіству того личного интересу нет и прето воно ніяк напредопан не може. Шодзе на тих державних добрах, любя мен толькож мен так, келько и як муша. Машини з бопльшеницких фабрикох барз подіти, а гулютому жіхто на тих він меркує и вони ще фрінко губя и пренадаю. Нікакі дзеки ані лоботии за свою роботу не маю и мец не можу, бо згадо же точ як би дбре поробили, шиндр хаси однеше держава, а їм ані на хлеб не охаби. Так бопльшевики наисне и робя.

Прото у большевицкай державы заместо вине вскшого уходзяло приходзіць віле векши глад. Крызу землідѣльства направіла ў свой державы большевики самі, бо мані поласки гарадоўства ўнічтожэці, а іхні державы гарадоўства су віле пасыпны (ак і шыдзей).

И газдовска криза у большевикох прето већије гориша је у зас.

Преко не може быць вайна.

Нікто розуміє на шині та не ошмел
нічка прасиц предрахункові санки тим зво-
1914. року. Но то лише не шинка. Нешка ши-
на може рапонти ані зос штирірочним, иску-
стивом київської бойни. Розвиток пізній техніки
принесла і приносила кожного дні телі нові
видумки, як не може зос якущий ситуацію
предвидіти, як би ще могла розвинутися війна сре-
роцій. Кажды днень нам отирнна якетих побо-
чудо. Давши найсовершенніше упорене військо,
якто уж може випатряті як давні средньови-
ковіх вояк — през машинну пушку. Смер-
тєльні зраки, аеропланів пред вінота, ешеліаки
давніх отримали спаси та порихтали вшевіїаки

што це ще може бути відмінною, але пред чим відмінною стає відмінне. Хто дає нам засоби для тих, яких відмінною завірюють?

Суммарное хранение за военных мат.

Попри цінніших тих технічних засобів
нападає ще і други прихильни, про котрі ще
згадував чесько ритар військам Державка, котра
ще військам мушила із землю владу, а пізні
фронту поволзяне розташування жадані своїма
державлями. Но а колибо єст землі їх земеде-
лки зберегли, котрі би ще могли зос таку
 ситуацію виживати?

Още думали, иле Поменка тата зоржава, за которую бы ше найскорей можно понеси, иже

ШИРОМ ІЧІВА**РУСКИ ШІВІТ.**

Заш сильна глад на Україні.

О гладу на Україні, од котрого помарли прештого року на Україні милийони нашого націона, ми уж нечай розписали. Винатра, же твою року глад бувде ще пекан. Що вінки англійські павни «Аєл Експрес» принеса опинився на Україні од єдного Англійца, якого ще бача тераз крізь з України. Вони тиши: 130 кілом. за юг од Києва приїхали до єдного граду, котри од гладу вінор. Од 50 фунтівих останою иде в особи. Шодзе погдан исох, і маки. Єден 15-рочний хлапець сама косці скора гварел жи, же його оціні університету пред єдним мешканцем. Вони ми и указали висунене до косин цело своєго отна, котре було все сламу закрито. — Живот на Україні — гвари дзвій тот Ампісц — того року певно неожи: як влони. Бак трохи шмерц од гладу. Щодзе по валахах по спу робини на пошо, кед им большевика шишок уродзай болісшу. То є главна я сідна притина гладу. Банну помоц можу им даць други держави.

Кириаки демонстрації у Італії.

У величайшими вароши Милану надумали фабрики од 1. септембра збігаць роботів по гладу. Работиши зволяти візкуту скадаку, як пропи сому престестирез. Але позиція скадаку забравляла. Тоді величайша місія роботів скла вароши и привела демонстрації. Поліція почала на демонстраторах стріляти. Якож, як було 60 збитих и 2000 ранених.

Німецька ім будве плацці длустви.

По більшіді президентів німецької держави Франкі Дра Шахта, о котрой же висічи у прештого числу, у котрой кількітута з додінкі станови немецьких фінансів, виступало у банкарськіх кругах стріт, що Німеччина несе престави од плацці длустви и плацці камати. Прото німецькі державні облігації почали трапичиць відносці. Хто тога облигації ма, предані их це скорей, бо вони годинам можуть страждати. Розуміє же у других державах бара на Німеччу наснівані рідумлю, же би Німеччина могла відняти гроши камати.

Большевици прити до Союзу Народів.

Остатий висти пряніша, що уж лижко приправне, да большевици буду прити за членів Союзу Народів. На тих ліжавці роби Француза, а проїхавши Канада, Мадярска, Швейцаріка, Польска и други держави.

Гром вдерас до Аероплані.

До путнического аероплані, котрой ліваси при Сент Йозеф, держава Місурі у Св. Америці, вдерас гром и забіг штирох путників и пілота. Аероплан із жертвами путниками спаднув вец на жем.

Парка ще не дуже обрані.

Остатий малевири французькій військ флоті на Нарізом указали, що у случаю війни Французи не могли би своїм вароши обрати, од напада непрятельських аеропланів. Французи зважи аероплані мушпіни би більше задоволіть або тим, що віні бомбардували пузди зенітній військ і так би у случаю війни виступило обща участь військ. Слично доказано и за Лондон, же я вони би більше у війни не можуть обрати од бомбардування непрятельських лівівів.

Пок. Хранилович о наших паноцех.

У своєї борбі вроця грехотнат, здри и наших паноцех почали ще батогаше прайглонац и на покойного нашого пароха и здказав у Ловиці Саду, познаного хорватського писателя Йозефа Храниловича. Звіто приводиме ту, що написал пис. Хранилович о наших паноцех у новосадських паноцех «Єдинство» од 1. марта 1922.

«У моїх давніх замесців лежа відомі паноцехи Русини, парох у Дюрдьове и парох у Руским Керестуре. Інциди други але Хорвати котри але научили русин якіс. О дюрдьовським русиним парохом Дворови Гинцасови надписал його чески костея: сербські православні священі, парох у Тителю и Парабучині, кед означено «Русин Кунендар» за 1922. рок у 751 ч. Єдинство, од 21. лютня 1921. р. якісні оставили од слова за слова слідуюче: „Тот креця ж чески цілістю, дозвігнула свою парижину на циклосі парохію. Свій час поївши їх з церкви, цвіті, квіті, и народу. Аміту ваг смогу и збільшила їх Сербами и Русинами. Воздушувши ждем віма патріотичне чувство ту „Отаджбини“...“. То припозане скоймі сяяцінкові коледові служби на чесці паноцех: Парабучину (якісні кіль парохії послані за креця Тителем) — Ред.), котри єднаємо сими патрія и привдає їх роботу.

Тето жте припозане не може нікто чесни и обективні не дає керестурському пароху Михайлу Мудрому, котри за гласу єдної своєї злагоди и чловеком люби, котедигенід і искривих своїх славинських чувствініх и любовів єї своїм братом Сербом. Вони предсідатель Рускій Просвіти, а я, істри сом лем на опще жданів бул предсідатель скупщины у Ловиці Саде, як котрой тето патріотичне пропагнітне дружество основане и ушорене.

Пре клевети и злочамерії подвали при-кадесму пароховк Коцурському А. Лабонові, котри ще мертві не може брати, буде ювенітик подагнути на одного честих синок, кед на скопія до ділкого большинського залогодію. Покайни кіль оців будуть юстировані від ізяївського часу Андрія Ст. Ісаїша, котри велико мушел прекорпит од мадярських шовинистів пре його славенски и сербофілски чувства. Дал друковані вану од своїх пай-їдініх патріотичних письмів у новосадських паноцех „Срібні листи“. Його честити, тереза уж похідна сан Аїри, буде відвідше ученик и у кандидат, згаду, шторою, чловек, а же більше и ще час ізгло вжац як правда, але ще від котру, діві дарудел А. Сакач, на його спомен...»

**СТАРИ ДЛУЖНІЦІ
ПОСИЛАЦЕ ПРЕДПЛАТУ!****Руски Керестур.**

В пагоді преслави Т. Шевченка и Г. Костельника.

Бару сом бул зацволин, кед сом прису-сники преслави Т. Шевченка и Г. Костельника, бо же вони як віден час ознакена бара-ми їх слави. А ту тому хор прекрасна піснівал «Леве та стояні Дніпро широкий», «Як умру то поховайте» (Шевченка) и други пісні, котри ще шиюки бара доловели.

Але тераз січк подіц відомою критичною своєю думки з пагоди тає преславе

У бешеді о Шевченку требало особено наглашниц його слова. Учитеся брати мій, пущайте читавте. І чучого научайтесь к єдого не шурайтесь. Во хто жаур забувас, того Боже за-разе! Тоти слова потодіовал Г. Костельник та: „Кажды парох лем на вода, док просвіти нема. А просвіти парох меня як да з вакеня.“ Требало розуміти пароду його неагоца, котри по-ходзя са того, же парод не дуби ж просвіти и науку.

Требало наглядати ще поводне тих двох величайших письмів писателів ви науки то живітне потреба за каси парохії кільків єдк юніц и напредоваш. Кед тети всікі людиє поводную свої пароду гунауки то не пусте слово, то пай-їдінійша потреба за каждого чоловека у пізнаванні. Як цо, кде чоловек від цієї отримавши сям од себе, од своїй родній матері, так не піде напівніц к незагубній науці, бо през ний пі-шілінні зайдя буц на жоне сличноїх нішешів чловеч кед в підірви.

Кипчац гордістю притяг бара країни у присутству величайшого числа кірхоз и при обіцяєм блуківським. Можеме не наедливі, же у будущності, кед мік отпирдиске, не будземе як вода, але як кімпен.

Хор бул бара добри. Вон у шинким под-пільником преславу.

Батогашка роштовина.

ПРЕЦО ДР. А. SZAKÁCS ПИШЕ ДО «ЗАРІ», А ДО «РУСКИХ НОВИНОХ» НЕ СПЕ.

Главни «писатель» батогашкій «Зарі» Др. Szakács пише у тих новинках скоро у кождим числу на кілометрі длу-готи статі, же ще чловек мушпін аж чудо-ваш, як му ще сце тельо писат тих бар-жей, же тети статі написані так і та-ким «руссіким» язиком, же їх чловек и на склу читає не тодаєн. А до наших «Руских Новинок» писац не сцел. Прето, бо нашо новини худобни и не ко-жку му за його писано плацці! Не маю аж фонди. Во у шинку одному нашому паноцеху віявл Др. Szakács, же будве писац до «Руских Новинок», пізг увоби-часні новицардескі го цоряр (плац — Ред.), почім піскре пакікати в бесслат-но, трацці час и одновац ліваски тайни (які тайни? — Ред.), на чам дамеру. Видно, же му «Зарі» за його статі плацці, а кед плацці, вед мушпін ман, за то фонди. — Такоже его «жертува» за руски парод глянин слуп батогашкіх.

